

3. gr.

20. gr. orðist svo:

Um gjalddaga og innheimtu holræsagjalds fer með sama hætti og um fasteignaskatt, enda skulu gjöld þessi innheimt sameiginlega.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Siglu-
fjarðar staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að
öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 3. maí 1976.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Skúli Sigurðsson.

25. mars 1976.

Nr. 202.

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Reykhólahrepps.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir í lögsagnarumdæmi Reykhólahrepps.

2. gr.

Stjórn hitaveitunnar.

Hreppsnefnd Reykhólahrepps fer með stjórn hitaveitunnar. Hreppsnefnd er heimilt að skipa hitaveitustjóra, er annist daglegan rekstur hitaveitunnar, en hreppsnefnd skipar starfsmenn honum til aðstoðar, eftir því sem þörf krefur.

3. gr.

Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Reykhólahrepps hefur einkaleyfi til dreifingar og sölu á heitu vatni innan lögsagnarumdæmisins.

Hreppsnefnd getur þó heimilað einstaklingum og félögum að annast dreifingu og sölu á tilteknum svæðum undir yfirstjórn hitaveitunnar.

4. gr.

Dreifikerfi.

Hreppsnefnd lætur leggja allt dreifikerfi hitaveitunnar utanhúss og inn fyrir húsvegg, enn fremur stofnleiðslu þaðan inn fyrir rennslisheimil og telst dreifikerfi hitaveitunnar ná þangað, og vera eign hitaveitunnar.

5. gr.

Viðhaldsskylda.

Hitaveitan hefur viðhaldsskyldu á dreifikerfinu. Notanda er óheimilt að torvelda á nokkurn hátt aðgang til eftirlits og viðhalds á dreifikerfinu og má m. a. ekki hylja það innanhúss.

6. gr.

Þeim, sem á húseign við götu eða veg, þar sem dreifiæð hitaveitu liggur, er skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina. Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss eða tenging þykir af einhverjum ástæðum ekki ráðleg, og getur þá hreppsnefnd ákveðið, að húsið skuli ekki tengt við hitaveitukerfið.

7. gr.

Notandinn skal sjá um að leiða hitaveituvatnið frá hitakerfi sínu í frárennsli hússins. Óheimilt er að leiða það þannig heitara en 50°C til að hlífa holræsulögnum við miklum hitaspennum.

8. gr.

Varmanotkun.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennt heimilisnota.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hreppsnefndar.

9. gr.

Hitaveitan ákveður hámark varmafls til notenda. Henni er heimilt að minnka það eða loka fyrir um stundarsakir, telji hún það nauðsynlegt vegna viðgerða, tingu eða annars.

10. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur gegnum hitakerfi húss. Ef hitaveitan óskar ekki eftir að nota slíkt afrennslisvatn, getur hitaveitustjóri leyft notkun þess til upphitunar á geymslu, bílskúr, gróðurhúsi eða öðrum slíkum húsakynnum. Hitaveitustjóri getur þó jafnan afturkallað slík leyfi, ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

11. gr.

Ábyrgð hitaveitu.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða á henni vegna frosta, rafmagnsbilunar eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir, ef rennsli í æð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerðar og annars slíks. Hitaveitan er ekki heldur bótaskyld vegna tjóns á mönnum eða eignum frá hita, lögnum innanhúss, enda ber notanda að hafa öryggisventil á hitakerfi sínu.

12. gr.

Umsóknir.

Þeir, sem óska eftir að gerast notendur hitaveitunnar, skulu sækja skriflega um það til hreppsnefndar.

Enn fremur skal húseigandi, sem ætlar að leggja hitakerfi sitt eða breyta eldra kerfi, senda umsókn um það til hitaveitustjóra. Umsókn skal rita á þar til gert eyðublað, sem hitaveitustjóri lætur í té, og skal hún undirrituð af húseiganda eða fullgildum umboðsmanni hans.

Umsókn skal fylgja uppráttur í tveim eintökum af hitakerfi því, sem tengja skal hitaveitunni. Uppdrátturinn skal vera á blaði af íslenskri staðalstærð. Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt umsókn, skal hann árita bæði eintök uppráttanna. Annað varðveitir hann í skjalasafni hreppsins, en hitt afhendist umsækjanda. Samþykkt hitaveitustjóra fellir enga ábyrgð á hann varðandi hæfi hitakerfisins.

13. gr.

Eftirlit.

Eftirlitsmaður hitaveitu skal hafa frjálsan aðgang að hitalögnum bæði innan-
húss og utan meðan á verki stendur. Engar hitalagnir má hylja fyrr en þær hafa verið
viðurkenndar af eftirlitsmanni.

14. gr.

Viðurlög.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 50 000.00 nema þyngri refsing
liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opin-
berra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Reykhólahrepps,
staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar
gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 25. mars 1976.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

10. maí 1976.

Nr. 203.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hríseyjarhrepps, nr. 322 8. nóvember 1973.

4. gr. orðist þannig:

Hitaveitan tekur leigu af hemlum og skal hún vera kr. 545.00 á hemil á mánuði.
Vatnsgjald er kr. 975.00 fyrir hvern lítra á mínútu.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl
1967, staðfestist hér með til að taka þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem
hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 10. maí 1976.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

17. maí 1976.

Nr. 204.

Bréf menntamálaráðuneytisins um bindindiseftirlit í skólum.

Ákvæði í bréfi menntamálaráðuneytisins nr. 120, dags. 7. júlí 1970, varðandi
heimild til að vín sé haft um hönd í skólahúsum sem notuð eru til hótélrekstrar að
sumarlagi meðan skóli starfar ekki, eru hér með felld úr gildi.

Menntamálaráðuneytið, 17. maí 1976.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius